

Olsen i, at det ikke er blevet nemmere. Flere er kommet til, og på en mærkelig måde er det nye Østeuropa jo også konkurrenter, men det nye Østeuropa er også et marked for Færøerne, hvis vi gør det rigtigt. Vi skal nok være der. Vi skal nok hjælpe til.

Til hr. Hans-Pavia Rosing vil jeg gerne sige tak for det stærke engagement i oprindelige folks sag, også tak for gode initiativer. Jeg blev spurgt, om den danske regering fortsat på landets vegne vil være besluttet på at indtage en førerposition i kampen for oprindelige folks vilkår ikke mindst i FN, og svaret er klart: Ja, det vil vi. Vi vil gerne være med, og vi vil gerne gå forrest. Vi føler også, at vi har noget at have det i.

Og tilsvarende, når vi diskuterer Arktisk Råd, vil jeg også her sige, at jeg synes, det er flotte initiativer, der tages fra Grønlands side. Enhver, der har været i Ilulissat og set isbjergene stå i kø for at komme ud i det blå ocean, ved, hvor sart det område er, hvor påpasselige vi skal være med den grønlandske natur, når det gælder forurening, men så sandelig også når det gælder temperaturforandringer og industriel udnyttelse. Vi vil gerne være med til at passe på hele det arktiske felt og byder velkommen til et fornuftigt og godt samarbejde.

Jeg vil også generelt sige tak til de to grønlandske medlemmer af Folketinget for et godt samarbejde gennem året. På en, synes jeg, bemærkelsesværdig måde understreger begge de to repræsentanter, at man er det, man står for, man står ved sine standpunkter og holdninger. Man er også det, man gør, specielt ved den måde, man gør det på i det politiske arbejde og i omgangen med mennesker i det grønlandske samfund. Og dette gælder også det færøske samfund.

Det fører mig så over i den interessante indenrigspolitiske debat, vi i øvrigt har haft her i Folketinget i dag, og det interessante er både det, der blev sagt, og det, der ikke blev sagt.

Tager vi hr. Anders Fogh Rasmussens indlæg gælder det måske mere end i forhold til mange andre af de indlæg, vi har hørt. Hr. Anders Fogh Rasmussen understregede, at vi skulle have en holdningsdebat. Han savnede og efterlyste den. Jeg er ganske enig i, at vi skal have en holdningsdebat, og jeg deler helt den prioritering. Politik er ikke teknik og økonomi – det er det også – men politik er frem for alt det, det udspringer af: Klare holdninger.

Derfor har regeringen også i næste fase, da vores regeringsgrundlag nu er ved at blive realiseret, som jeg sagde i mit første indlæg, spillet ud med et nyt visionært, holdningspræget udspil: »Danmark som foregangsland, Danmark 2005«.

Her har vi punkt for punkt omkring de grundlæggende forudsætninger for, at mennesker i Danmark kan få et bedre liv – som hr. Jacob Haugaard var inde på – peget på, hvordan vi mener, sporet skal lægges ud, og hvordan vi synes, fremtiden skal være for vores samfund. I sandhed en holdningspræget linje, et holdningspræget reformudspil, der ikke er til at tage fejl af. Og hvad er det så, vi hører hr. Anders Fogh Rasmussen beskæftige sig med her i dag?

Ja, det er egentlig særligt tankevækkende at bemærke, at det for det første er en historie om et ulykkeligt menneske, der har været udsat for vold. Det er for det andet en historie om en indvandrerfamilie, der understreger, at vores forskellige systemer i Danmark ikke altid er lige perfekte, ikke altid bliver set i den helhed, de skal ses i. Det er, hvad vi får af holdningstilkendigelser fra Venstre i dag. Vi får ikke et ord om andre ting, ikke et ord om det mere fundamentale menneskesyn, ikke et ord om, hvordan man egentlig ser på samfundsudviklingen, og ikke et ord om de afgørende linjer, regeringen har lagt frem.

Jeg forstod ellers tidligere, at man var enig i målene, men spurgte efter midlerne. Vi har også i »Danmark som foregangsland, Danmark 2005« klart påpeget midlerne, og vi har allerede nu fulgt det op på en række felter og vil også gøre det til efteråret.

Jeg vil godt om lidt komme lidt ind på det med bekæmpelsen af volden og også vores menneskesyn på felterne bekæmpelse af narko, kriminalitet og lignende, men inden jeg gør det, vil jeg godt lige gøre en enkelt bemærkning om det ordvalg, der bliver brugt i forbindelse med lederskab.

Jeg skal ikke gå ind i retorik om det, for hr. Anders Fogh Rasmussens indlæg taler for sig selv, men det kunne måske være interessant at høre, om Venstres leder for Danmarks store liberale parti har godkendt det indlæg, som hr. Anders Fogh Rasmussen her holdt. For mig er det vigtigt at få bekræftet eller afkræftet, for jeg vil gerne vide, hvilken stil vi nu kan forudse fra det parti. Hvad er det egentlig, man lægger op til? Skal det være fremtiden for dansk politik? Jeg synes, det ville være meget rart at vide, om